

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ
01-11-

† Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἐφ
τοῦ † Ὁσίου ἐφ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δαυΐδ
τοῦ ἐν Εύβοιᾳ τῇ νήσῳ ἀσκήσαντος.

† Ποίημα Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἡ μήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρδριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἅγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὑφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ὅρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ἔύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἔκει ἔρπετὰ ᾧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

"Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν· δὲ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται.

"Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου, ἔως ὑπάρχω.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

‘**Η**δυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

‘**Ε**κλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

‘**Ο** ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

‘**Ω**ς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

‘**Α**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

‘**Η** ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: ‘**Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

‘**Υ**πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Κοὶ, Κύριε.

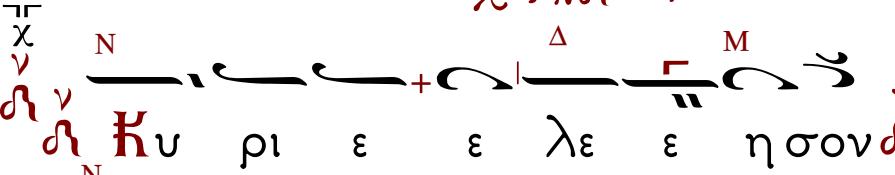
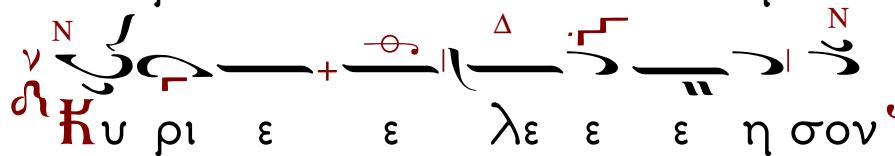
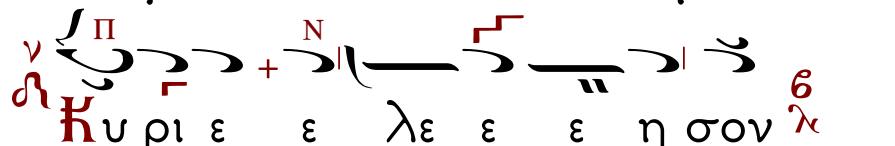
ΙΕΡΕΥΣ: "Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

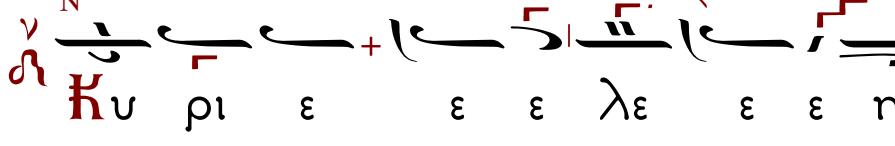
01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη^ῷ

1. Ἰ ρι ε ε λε ε ε η σον δι
N Δ M
2. Ἰ ρι ε ε λε ε ε η σον λα^ᾳ
N Δ
3. Ἰ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ^ᾳ
N Δ
4. Ἰ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ^ᾳ
N Δ
5. Ἰ ρι ε ε λε ε ε η σον λα^ᾳ
N Δ
6. Ἰ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι
N M N Δ M

ΕΤΕΡΑ.

1. Ἰ ρι ε ε λε ε ε η η σον δι
N Δ
2. Ἰ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον λα^ᾳ
N Δ
3. Ἰ ρι ε ε λε η η σον Δ^ᾳ
N Δ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

4. γ ^Δ ḥ ρι ε ε ε λε η σο ον ^M ή
5. γ ^N ḥ ρι ε ε λε ε η σον ^π ι
6. γ ^N ḥ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ι
7. γ ^Γ ḥ ρι ε ε λε η σον ^Γ ή
8. γ ^{ΔΦ} ḥ ρι ε ε λε η σον ^ξ ^Δ
9. γ ^Δ ḥ ρι ε ε λε η σον ^Γ ή
10. γ ^N ḥ ρι ε ε λε ε η σον ^π ι
11. γ ^N ḥ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ι
12. γ ^N ḥ Κοικυρι ε ι

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Ὕπατος Ἀπα

χ^B Κυριε ε κεκρα αξια προ ο ος σε ε Δ
 π^q Κυριε ε κεκρα αξια προ ο ος σε ε Δ
 ει σα ακουσου σου σο ο ον μου ει σακουσο
 ον μου σου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π^q Κυριε
 ε κεκρα αξια προ ος σε Δ ει σα ακου
 σο ο ον μου Δ προ σχες τη φω νη η η τη ης
 δε η σε ω ω ω ως μου π^q εν τω κεκρα γε
 ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακουσο ον
 μου σου Κυ υ ρι ι ε ε
 Κατευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ
 χη η η μου ως θυ μι α α α μα α

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

ε νω πι ο ο ον σου ^π ε πα αρ σι ι
 ις τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου ^Δ θυ
 σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶
^B ⁶ ^λ
 ᾧ Ηχος δ^ν.

Ως γενναιῶν ἐν Μάρτυσιν.

Σπίχος. ^M ^B
 χ ⁶ αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶ ^λ τις υ πο
 στη σε ται ⁶ ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος εστιν ⁶
^λ

Τῷ Χριστῷ ἀναθέμενος, σεαυτὸν ἐκ
 νεότητος, τοῦ φωτὸς τῆς χάριτος ὥφθης
 ἔμπλεως, καὶ ἀσκητὴς ἐνθεώτατος, Δαβὶδ
 παμμακάριστε, ἀνεδείχθης ἀληθῶς, ἐγκρατείας

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

τοῖς σκάμμασι, καθηράμενος, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα θεοφόρε· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, τοῦ Παρακλήτου τῇ χάριτι.

Σπίχος. ^B χ̄ ⁶ λ̄ ε νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Ku ρι ε ⁶ λ̄ υ πε
μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου
ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι ι τον Ku ρι
ον ⁶ λ̄

Τῆς φωνῆς ὡς ἀκήκοας, τοῦ Προδρόμου τῆς χάριτος, τούτῳ ἡκολούθησας θείω ἔρωτι, νήπιος ὃν μὲν τῷ σώματι, φρονήσει δὲ τέλειος, προτυπώσας ἐμφανῶς, τὴν οὐράνιον κλησίν σου, Δαβὶδ Ὅσιε· ὡς γὰρ ἄγγελος Πάτερ ἐβιώσω, καὶ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, φωστὴρ ἐδείχθης νεόφωτος.

Σπίχος. ^M χ̄ ⁶ λ̄ πο φυ λα κης πρω ι ας

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

με χρινυκτος ⁶_λ α πο φυ λα κης πρω ι ας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον
Κυ ρι ον ⁶_λ

Τῆς Λοκρίδος τὸ βλάστημα, καὶ Εὐβοίας τὸ καύχημα, Μοναστῶν τὸ ἔνθεον ἐγκαλλώπισμα, τῶν ἀρετῶν τὸ ὑπόδειγμα, φρονήσεως ὄργανον, καὶ ἀγάπης τῆς διπλῆς, φερωνύμως τὸ σκήνωμα, τὸ περίβλεπτον, καταστέψωμεν ἄνθεσιν ἀσμάτων, τὸν Δαβὶδ τὸν θεοφόρον, ὃς ἡμῶν πρέσβυν πρὸς Κύριον.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Προσόμοια ἔπερα.

Ὕχος πλ. δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Σπίχος ρ̄ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το
 δ ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

ε λε ος δικαιπολ λη παρ αυ τω λυτρωσις
 δικαι αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ δ
 εκ πα σων των α νο μι ων αυ του δ
 δ

Τί σε ὡ Δαβὶδ ὀνομάσωμεν; τῆς ἀγάπης
 θεῖον στόμα, ἥ ήθῶν διορθωτήν; ὀδηγὸν τῶν
 Μοναζόντων, ἥ διδάσκαλον σοφόν; ἀστέρα, ἐκ
 Λοκρίδος ἀνατείλαντα, φωστῆρα, τῆς Εύβοίας
 φαεινότατον· πολλά σου τὰ κατορθώματα, καὶ
 μείζονα τὰ χαρίσματα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχος ρ̄ τι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα
 δ ίι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα
 + τα ε θνη δ ε παι νε σα τε Αυ τον παν τες
 οι λα οι δ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Τίς τοὺς σοὺς ἀγῶνας δυνήσεται, ἔξειπεῖν
Πάτερ ἀξίως, καὶ τάς θείας δωρεάς; τάς
ἐνέδρας τῶν δαιμόνων, καὶ τάς τούτων
μηχανάς; τάς ὅβρεις, τῶν ἀπίστων καὶ τὰς
μάστιγας, ἃς ἔφερες γενναίως Δαβὶδ Ὁσιε; Διό
σε νῦν μακαρίζομεν, καὶ μετὰ πόθου βοῶμέν
σοι. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχος χ̄—
Δ Θ τι ε κρα ται ω θη το ε
λε ος αυ του εφ' η μας **Δ** και η α λη
θει α του Ku ρι ου **Δ** με νει εις τον αι ω
ω να **Δ**

Πάθη χαλεπὰ καὶ νοσήματα, ἡ σορὸς τῶν
σῶν λειψάνων, θεραπεύει τῶν πιστῶν, καὶ
δαιμόνων ἔξ ἀνθρώπων, ἀπελαύνει τὴν ἀχλύν·
διό σου, τῇ σεπτῇ Κάρα προσπίπτοντες, ἰάσεις
δαψιλεῖς ἀπαρυόμεθα, καὶ εὐλαβῶς σοι
κραυγάζομεν· Δαβὶδ Πατέρων ἀγλαῖσμα,
ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Ὕχος πτ. Πα.

Χ ^π Κατέβησεν τον πατέρα του
 π Λό ο ο ξα Πα α τρι ι ιι και αι αι
 γι ω ^Δ και Α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
 Χ ^π Κη με ε ρον ως α στηρ και αι νο ο ο
 φα νης η του ο σι ι ιι ου Δα αυ
 ιδ α νε ε τει ³ ει ει λε μνη η η η μη ^Δ
 τους ευ σε βεις κα ταυ γαζου ου σα ται αις
 νο ο ο η ται αις α κτι ι ιι σιν
 ως γαρ υι ος φω τος πο λι ι τευ σα
 α α με ε ε ε νος ^Δ τωφω τι των θει ων εν

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾳ

το λω ω ω ωων ι θυ υ υ υ νει του ους
 προ ο ος αυ το ον βο ω ω ω ωντας π
 χαι ροις ο α πο βρε φους Θε ω ω α α
 να α α τε θεις Δ και την δο θει ει σα α αν
 σοι κλη η η σιν λαμ προ τε ραν δει ει ξα α ας
 τοις ε ε ερ γοι οι οι οις σου π χαι αι ροις
 των μο να στω ων υ υ πο γραμ μος χ και της
 εν Πνευ μα α τι ζω ω ης Δ υ πο φη της
 πρα α ακτι κω ω ω τα α α α τος π χαι
 αι αι ροις Λο κρι δο ος α γλα α α
 1 1 1 1 σμα Ευ βοι ας κλε ος και ο

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

ε ε φο ο ο ρος ^σ ^Δ και της Εκ κλη σι ι
ας α στη ηρ τη η η λαυ γε ε ε στα α α
α τος ^π αλλ ως ε χων παρ ρη σι ι α αν
πα τερ α παυ στως ι κε ε ε ε τε ε
ε ευ ε ^σ ^Δ υ πε ερ τω ων ψυ χω ω ων
η η η η μων π

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾳ

π
 και αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
 α α α μην
 π
 Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι 1
 α α α Πα α αρ θε ε ε ε νε τις μη α
 νυ υ μνη σει ει ει σου τον α λο ο ο
 ο χε ευ το ον το ο ο ο ο κον π ο γαρ
 α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας γι
 ο ος μο ο νο ο ο γε νης π ο αυ τος εκ
 σου ου της α γνη η η ης προ ο ο η η
 η η λθεν α α φρα α στως σαρ κω ω ω θεις

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾳ

π ^{M Z} φυ σει Θε ο ο ο ος υ πα α αρχων
 και φυ σει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ω πος δι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος ^σ αλλ εν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων ^π α συγ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε ^{σε ε}
 μη η η παμ μα κα α α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ^z ε λε η θη η η
 η η η ναι ^χ τα ας ψυ χα α α ας η

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Γ η Γ η η μω ω ω ων

Δ
φ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Εἰσοδὸς, Φῶς ἵλαρὸν.

Ὕχος πά Δι

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι τηνη λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον ς υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και α α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον ζι ο
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις γι ε ε Θε ε ε

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

ου ου ζω η η η η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο κο ο σμος ζ'
σε ε δο ο ζα α α ζει ει Δ.

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΕΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ὕπαπτά Νη

δού δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
ριον ^Δπαντες οι δουουλοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. δού δη ευ λο γει ει τε
τον Κυ ρι ι ον ^Δπαντες οι δουουλοι Κυ ρι ι
ου πουου ου ου ου ου

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

Προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ὕχος δ'.

Ὕχος δὲ Δι

Ἄ ρι υ ρι ος ει σα κου σε ται μου

εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το

(Δίς)

ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.

Ἄ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου

εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο

ον

Ἄ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Προκείμενον.
 Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.
 Ἡχος ἡ πά

π̄ ὅ το ε λε ος σου Κυρὶ ε κατὰ δι ω
 ξει με ἀ πασας τας η με ρας της ζωης μου π̄
 (Δις)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με
 κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: π̄ ὅ το ε λε ος σου Κυρὶ ε κα
 τα δι ω ξει με ἀ πασας τας η με ρας της ζω
 ηης μου π̄ ου ου π̄

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Προκείμενον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος πᾶς — Κε^ρ

χ
q 0 Θε ος εν τω ο νο μα τισουσωσον

υ
v
με ι και εν τη δυνα μει σου κρι νει ει ει εις

(Δίς)

με χ
q

Στίχ. Ό Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ πρίτον. χ
q 0 Θε ος εν τω ο νο μα τι

υ
v
σουσωσον με ι και εν τη δυνα μει σου κρι

υ
v
νει ει εις με ε ε χ
q

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος π. Βου

Ἄχτη βοή θει α αμου πα ρα κυρι
ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
την γην

6

Στίχ. Ὑρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη,
ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἅχτη βοή θει α αμου πα ρα
κυρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
νο ον και την γη η ην

Δ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ὕχος Βαρύς ἥν

Ἄρχεται τὸ πάθος τοῦ θεοφόρου προφήτη Διδύμου εἰς τὴν οἰκουμένην
 Θεός τοῦ οὐρανού καὶ τῆς γῆς τοῦ θεοφόρου προφήτη Διδύμου εἰς τὴν οἰκουμένην
 λεοντίαν τοῦ θεοφόρου προφήτη Διδύμου εἰς τὴν οἰκουμένην
 (Δίς) τοῦ θεοφόρου προφήτη Διδύμου εἰς τὴν οἰκουμένην

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ
 Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
 λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Θεός τοῦ οὐρανού καὶ τῆς γῆς τοῦ θεοφόρου προφήτη Διδύμου εἰς τὴν οἰκουμένην
 λεοντίαν τοῦ θεοφόρου προφήτη Διδύμου εἰς τὴν οἰκουμένην

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 3, 1-9)**

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὅλιγα παιδευθέντες, εὑεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἐλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Γψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ὥρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ϕαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Ὀτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστὼς ἦ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Καταξίωσον,** Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Διάχονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ὀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

παραθώμεθα.

Coὶ, Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Coὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **λ**μήν.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Εἰς τὸν Σπίχον Σπιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκηπικῶν.

Χαίροις ὁ τῆς Λοκρίδος βλαστός, τὸ τῆς Εύβοίας ἐνθεώτατον καύχημα, Ὁσίων τῶν πάλαι τύπος, καὶ χαρακτὴρ ἀκριβής, καὶ κατορθωμάτων ἀφομοίωμα· αὐτῶν γὰρ τοῖς ἔχνεσιν, ἐξ νεότητος Ὅσιε, στερρῶς βαδίσας, ἀρετῶν μύστης ἄριστος, ἀναδέδειξαι, καὶ ζωῆς θείας ὅργανον· ὅθεν χαρίτων ἔμπλεως, τοῦ Πνεύματος γέγονας, θαυματουργῶν τοῖς αἰτοῦσι, τὴν σὴν ὀξεῖαν ἀντίληψιν, Δαβὶδ Θεοφόρε, ἐξαιτούμενος τοῖς πᾶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὅσιου αὐτοῦ.

Χαίρων ὀπὸ παιδὸς τῷ Θεῷ, ἀνατεθεὶς ὥσπερ ἀνάθημα τίμιον, τῇ κλήσει τῇ οὐρανίᾳ, τῆς του Προδρόμου φωνῆς, τοῦτον ἐθεάσω προσκαλοῦντά σε· ἐντεῦθεν ἐμάκρυνας, συγγενῶν καὶ πατρίδος σου, καὶ πλείστους τόπους, διαμείβων ἐτέλεσας, πρὸς ἀκρότητα, ἀρετῆς ἐπειγόμενος· ὅθεν ὡς ἄλλος ἥλιος, ἀνέτειλας Ὅσιε, ἐν τῇ Εύβοίᾳ, προνοίᾳ, τῆς ὁδηγούσης σε χάριτος, Δαβὶδ Θεοφόρε, καὶ παρέχεις τοῖς αἰτοῦσι, τὴν σὴν ἀντίληψιν.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

“Ολον ἀνακαθάρας σαυτόν, δι’ ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως, δοχεῖον λαμπρὸν ἐγένου, καὶ φωτοφόρος ναός, Τρισηλίου Πάτερ ἐπιλάμψεως· ἐντεῦθεν ἀνήγειρας, ναὸν θεῖον τῷ Κτίσαντι, καὶ μοναζόντων, Ἱερὸν φροντιστήριον, τοῖς ὀσίοις σου, ἀπειργάσω παλαιόσμασιν· ὅπερ ὡς θεῖον ποίμνιον, καὶ κλῆρόν σου ἄγιον, τῇ χραταιᾷ σου πρεσβείᾳ, σκέπε ἀπαύστως καὶ φύλαττε, Δαβὶδ θεοφόρε, ἐξαιτούμενος τοῖς πᾶσι, τὸ θεῖον ἔλεος.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Ὕχος πᾶς Νη^ρ

Δόξα Πα α α τρι i και γι υι ω ω λ
 και Α γι i ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α
 α α α Πνε ευ μα τι δ
 Δευ τε α πασα η η Ευβοιοι ασυνταις
 κυ κλω νη η σοι οις και αι πο ο ο
 λε ε ε ε σι Δαυ ιδτον εν θαυμασι πε ρι
 βο η η τον α σματι i κωως με γα α α
 λυ υ υ υ νον δι ως α στηρ γα αρ φα ει
 ει νος εν τοις ε σχα τοις χρο νοις α α α
 να α τει ει ει λας α α ρε των ταις α κτι i i

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

σι και ι α ματωνταιαις χα ρι ισιν ^Δτων
πι στωων κα τα αυ γα α αζει το ο πλη η η
ρωω ω ω μα ^γδι και κιν δυ υ υ υ νων πο
ολλων ρυ ο ο ο με ε ε ε νος ^Δπα
ρε χει ε νι ι ε ε ε κα α αστω ⁶λτα
προς σω τη ρι ι α αν αι αι τη η η
μα α α α τα ^Δαι του με νος πα α α σι το
με ε ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος ^γδι

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

καὶ νυν καὶ α ει ει καὶ εις τους
αι ω νας των αι ω νων α μην
δι θ νυμ φευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α
φρα στως συ λλα βου ου σα σαρ κι δι μη τηρ Θε
ου του ου γ ψι ι ιστου δι σων οι κε των πα
ρα κλη σεις δε χου πα να μω με η πα σι χο
ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα των
δι νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο
με ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η μα α
α ας

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄνμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἴδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἡλέησον ὁ Θεός, Ἡγιος
Ἰσχυρός, Ἡγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,**
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

ὅ ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾳ

Ἄπολυπίκουν.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγα εῦρατο, Εύβοια κλέος, τὸν πανένδοξον, Δαβὶδ τὸν θεῖον, ως Ἱερᾶς ἀρετῆς καταγώγιον, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὄπαδὸν καὶ τῶν Οσίων ἀπάντων ἐφάμιλλον. Διὸ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἵκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὕχος ἱ. Γα.

Γ
χ σ α ρ ε ε ν ρ α τ ο Ε υ β ο i α κ λ ε ο c s
n M e g a ε ε u r a t o E u b o i a k l e o c n
τ o n p a v e ε n d o z o n Δ a b i d t o n θ e i o n n
ω c s i ε r a c s a r e t h e i a a g w g i i i
o n π q k a i t o u X r i s t o u o p a d o n a λ e θ e
σ t a t o n q k a i t o w n O s i w n a p a a n t w n ε e
φ a m i i i l l o n π δ i o o P a t e r O s i e
X r i s t o n t o n Θ e o n i k e t e u e q d o r e s a

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

σθαιη μιν το με γα ε ε λε ε ος Η

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Δόξα... Ἐπερον.

Ὕκχος δὲ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Λοκρίδος ἀγλάΐσμα, καὶ τῆς Εύβοίας πυρσός, λαμπρῶς ἀναδέδειξαι, δι’ ἵσαγγέλου ζωῆς, Δαβὶδ Πάτερ Ὁσιε. Ὁθεν τοῖς προσιοῦσι, τῇ ἀγίᾳ σου Κάρᾳ, νέμεις ἀεὶ ἱάσεις, καὶ ὑγείαν κατ’ ἄμφω, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Ὕκχος δὲ Δι

Δοξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Αγίῳ

ω Πνευματί

Δι

Δοκριδός α γλαῖσμα καὶ τῆς Εὐβοίας πυρσος λαμπρως α να δε δει ξαι δι ει σαγγε λου ζωης Δαβιδ Πατερ ο σι ε θεν τοις προσιουσι τη αγιοι

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

α σου Κα ρα ^Δ νε μεις α ει 1 α σεις και υ
γει αν κατ α αμ φω ⁶ ως ε χων παρ ρη σι
αν προς Χριστον τον σε δο ζα σαν τα ⁶

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾷ

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἔκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ α ει καὶ εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α ποκρυ φον και Αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε

ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε

ος εν α συ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος

και Σταυρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

δε ξα μενος ⁶ δι ου α να στησας τον πρω
το ο πλαστον ^A ε σωσεν εκ θα να του τας
ψυχας ^M η μω ω ων ^A

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Ἀναγνώστης: Ἄμην. Κτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ δρθιδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἅμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ὶκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
δοκίμων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι', εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: Λαμήν.

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

Τὸν Εὐλογούντα.

Λ Δ
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη ξη η
 Δ

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Μ Δ
 Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα ει ει εις ποολ λα ε τη
 Δε ε σπο τα α α
 Δ

01-11. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΒΙΔ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙῇ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Τεροψάλτη στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.